

Siker és lendület – egészen fiatalon

Geberle Berci egy normafai kirándulásnak is köszönheti hobbiját is jelentő, leendő hivatását

A Budapesti Nyári Fesztivál városmajori megnyitóján fotómasinával a kezében tűnt fel egy fiatalember. Bár a fotósok között sok az ifjú tehetség, az ő kora talán még ebben a szakmában is fiatalnak mondható. Geberle Berci korán megtalálta szenvedélyét és hobbiját, a honlapok készítése után ma már leginkább a fotózás érdekli.

Arra is kíváncsiak voltunk, vajon a mai fiatalok terveznek-e hosszú távra, értékelik-e sikeres kortársukat, és alkotnak-e tartalmas baráti közösséget.

– *Hogyan kerültél a Városmajori Szabadtéri Színpad ez évi megnyitójára?*

– A Lakner Bácsi Gyermekszínház nevű társulatnak volt egy fellépése a megnyitón, nekik pedig én vagyok a hivatalos fotósuk már egy éve. A szervezők kértek fel arra, hogy ha már ott vagyok, fotózzam végig az egész eseményt. Nagyon örültem a hirtelen jött felkérésnek.

– *Hogy tetszett a megnyitó?*

– Voltak benne eléggé vontatott részek, nekem a mozgalmasabb táncjelenetek tetszettek, hiszen ott el tudtam kapni a gépemmel jó pár érdekes pillanatot. Az persze nagyon jó volt, hogy szabadtéren zajlott a megnyitó, nagyon kellemes összehatása volt a napfénynek és a lámpák erejének.

– *Ez némileg szakmai megjegyzés volt. Mikor került először kamera a kezedbe?*

– Először családi rendezvényeken fotóztam, hetedikes koromban pedig megkaptam az első gépet, egy Canon Power Shot A400-ast. Azért kezdtem komolyabban ezzel foglalkozni, mert elkészítettem az iskolám honlapját, miután felkért rá Lévai András igazgató úr. Mindezt azért, mert korábban az osztályomnak készítettem weboldalt. Nem tetszett viszont, hogy nincsenek képek az oldalon, és mivel épp akkoriban voltak a suliban nagyobb rendezvények, azokat örökítettem meg. A fotóimmal a közösséget igyekeztem összekovácsolni.

– *Magadra vállaltad ezt a szerepet?*

Fotó: Szilágyi Sándor

Ritkán adódik, hogy valaki ilyen fiatal korában megtalálja hobbiját s egyben körvonalazódní látszó életútját is...

– Igen, de előtte és utána rendezvényeket is szerveztem. Az osztályunk akkor kezdett „összeérni”, amikor már csak két évünk volt hátra. Persze ebben az internet elterjedésének is volt szerepe.

– *Népszerű volt a honlap?*

– Igen, érdekes, hogy az addig zárkózottabb osztálytársak jöttek fel leginkább az oldalra. Sok mindentől, a tanulmányi eredményektől, az iskolán kívüli eseményektől függ, milyen egy közösség. Az biztos, hogy mindenhol van négy-öt klikk, amelyek sokszor az érdeklődési terület alapján alakulnak ki. Valaki mindennap lejár gyűrmi, mások a számítógéppel foglalkoznak. Egy idő után sokkal többet beszélgettem a neten a többiekkel, mint személyesen.

– *Mi volt az első nagy fogás a géppel?*

– Egy vízisiklót sikerült elcsípnem, amint éppen elkapott egy halat. Az a gép persze egy nagyon egyszerű példány volt.

– *És a mostani? A honlapodon azt olvastam, ez volt az álmod.*

– Ez egy tükröreflexes, cserélhető objektív Canon EOS 400D. Sokat dolgoztam, honlapokat készítettem, hogy összejöjjön rá a pénz. Ma már ezt is lecserélném. Nagyon sokat köszönhetek a két iskolának, hiszen a Szűcs Sándorban indult a szenvedélyem, az UMSZKI-ban pedig az iskola fotósának „fogadtak”.

– *A Lakner Bácsi Gyermekszínházta tehát az első komolyabb felkérést biztosította számodra. Velük hogyan ismerkedtél össze?*

– A testvérem hozzájuk jár színészkedni. Egy normafai kirándulásra tartottam velük, elvittem a gépemet is. Nagyon

jó barátságba kerültünk, és mivel tetszettek a képek, felkértek, legyen a hivatalos fotósuk. Mellettük az operettszínháznak fotózom még. Ez a kapcsolat akkor kezdődött, amikor a háromszázadik Rómeó és Júlia-előadáson lebetegedett a hivatalos fotósuk, és én ugrottam be helyette.

– *Feltehetően nem 17 éves volt az a kolléga. Bízna benned, amikor felkérnek valamire? Elvégre nagyon fiatal vagy még...*

– Azért bíznak bennem, mert a Lakner bácsi Gyermekszínház igazgatója, Aczél András ebben az időszakban az operettszínház színpadigazgatója volt. Nem tartom még jó fotósnak magam, sokat kell tanulnom, de azért a visszajelzések sokat jelentenek számomra.

Szipál Márton modellfotós azt mondta, ahhoz képest, hogy ilyen korban vagyok, egész jól csinálom, pár fogás után minden jól megy majd. A legjobban a Lakner Gyermekszínházban érzem magam. Olyanok vagyunk, mint egy család.

– *Ha egy időben lenne a négyszázadik Rómeó- és egy Lakner-fellépés, melyikre mennél el?*

– Az operettszínházhoz, de amint tudnék, mennék át Lakner bácsiékhöz. – *Mit szólnak a szüleid ahhoz, hogy némileg művészi irányba halad az életed?*

– A szüleim támogatnak és örülnek, mert már tudom, hogy mivel szeretnék foglalkozni a későbbiekben. Ez megnyugtatja őket. Örülnek, hogy el tudom foglalni magam, és élvezem azt, amit csinállok.

– *Mit kaptok az iskolában?*

– Úgy érzem, egy-két pedagógus csak azokkal foglalkozik, akik már elindultak egy irányba, van valami hobbijuk, érdeklődési területük. Ez jó, de lehet, hogy kevésbé kedvező azoknak, akik nem csinálnak semmit. Nem tapasztaltam erőszakot a suliban, egymás között beszélgettünk néha a többiekkel erről. Azt gondolom, minden a szülőknél és a nevelésen múlik.

– *Főleg rendezvényeket, bemutató anyagokat fotózol, kisebb részben a természetet. Szeretnél az arányokon változtatni?*

–A természetfotózás még hobbi, a modellek fotózásához pedig hiányzik

a technikai hátterem. Bár sokszor eltérek a témáktól. A tavalyi Red Bull Air Race-en megláttam egy sirályt a Dunán, és elkezdtem vele foglalkozni. A fotózásnak sok területe érdekel is.

– *Már csak azért is, mert szeretsz gokartozni...*

– Igen, néha lejárunk a barátokkal a Budaringre. Szeretem a focit, de voltam amerikai foci-meccsen is, amikor a Margit-szigeten játszott a Wolves. Honlapommal szerettem volna megmutatni a világnak a képeim. Azokat a fotókat tettem fel, amelyek nagy érdeklődésre számíthatnak. Végignéztem fotósok honlapjait, és el is „loptam” egy-két ötletet a készítéskor. Szerintem jól sikerült. Remélem, sok látogatóm lesz minden korosztályból!

D. S.

NÉVJEGY

Geberle Berci

Született:

1990. október 2., Budapest

Iskolái:

Szűcs Sándor Általános Iskola, Újpesti Két Tanítási Nyelvű Műszaki

Szakközépiskola és Gimnázium (2006–)

Hobbijai: fotózás, honlapkészítés (<http://gbfoto.extra.hu>), gokartozás